

Colofon:

Maandblad

Verschijnt niet in juli en augustus.

Belgische Theosofische Vereniging vzw

Geuzenplein 8, 1000 Brussel:

Website: www.ts-belgium.be & [Facebook](#)

Email: info@ts-belgium.be

Belgische Orde van Dienst: [Facebook](#)

Email: tos@ts-belgium.be

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Jaargang 14-nummer 3 - maart 2019

Mission Statement of the Theosophical Society

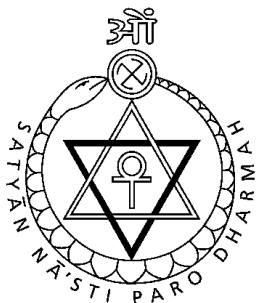
To serve humanity by cultivating an ever-deepening understanding and realisation of the Ageless Wisdom, spiritual Self-transformation, and the Unity of all Life."

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelf-realisatie en de eenheid van alle leven.

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. *Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.*
2. *Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.*
3. *Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.*

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Ze verwelkomt als leden al diegenen die de drie doelstellingen kunnen onderschrijven en die bereid zijn haar Statuten te respecteren.

Het Witte Lotusblad

Deze nieuwsbrief wordt maandelijks uitgegeven door Loge Witte Lotus. (verschijnt niet in juli en augustus)

Elektronische verzending is gratis.

Een papieren versie is eveneens te verkrijgen.

Abonnement van januari tot december: bedrag € 10 of bedrag per nummer € 1, over te schrijven op de rekening van Loge Witte Lotus

IBAN BE88 7340 4396 3641
tnv Loge Witte Lotus FV

In dit nummer:

<i>Missie van de Theosophical Society</i>	1
<i>De Drie doelstellingen</i>	
<i>Contactgegevens Theosophical Society & informatie Loge Witte Lotus</i>	2
<i>De zeven liefdes - deel 2</i>	3
<i>Parsifal van Wagner</i>	5
<i>Programma nationaal</i>	9
<i>Zondagprogramma Loge Witte Lotus</i>	
<i>Vrijheid van denken</i>	
<i>Programmaoverzicht</i>	10

The Theosophical Society

De Theosophical Society werd opgericht te New York op 17 November 1875 door Helena Petrovna Blavatsky, Kolonel Henry Steel Olcott, William Quan Judge en anderen.

Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Het is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld. Website:

www.ts-adyar.org

In Naarden, Nederland, is, in een prachtige en bosrijke omgeving, het Europees Internationaal Theosofisch Centrum (I.T.C.) gevestigd.

Informatie over activiteiten - website: www.itc-naarden.org

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

De Belgische Sectie van de Theosophical Society werd opgericht op 7 juni 1911. Haar hoofdzetel is gevestigd in Brussel en momenteel zijn er afdelingen te Antwerpen, Brussel en Gent.

Net als de Belgische Sectie organiseren alle afdelingen met grote regelmaat voordrachten en studiethemabijeenkomsten en sommige, waaronder die in Antwerpen en Brussel, beschikken over een eigen bibliotheek.

De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

De actieve Afdelingen in Vlaanderen zijn:

Loge Antwerpen te Antwerpen, opgericht in 1899 - email: loge.antwerpen@ts-belgium.be

Tak Vrede te Gent, opgericht in 1925 - email: tak.vrede@ts-belgium.be

Loge Witte Lotus te Antwerpen, opgericht in 2006 - email: loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Loge Open Paradigma te Antwerpen, opgericht in 2017 - email: loge.open.paradigma@ts-belgium.be

De actieve Afdelingen in Brussel zijn:

Brussels Lodge (Branche de Bruxelles), opgericht in 1897 - email: brussels.lodge@ts-belgium.be

Branche Centrale, opgericht in 1898 - email: branche.centrale@ts-belgium.be

Branche Blavatsky, opgericht in 1910 - email: branche.blavatsky@ts-belgium.be

Branche Lumière (Tak Het Licht), opgericht in 1910 - email: branche.lumiere@ts-belgium.be

Alle afdelingen beogen een aantrekkingspunt te zijn voor zoekers en onderzoekers van waarheid.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op de nationale website: www.ts-belgium.be, alsook op de website van Loge Witte Lotus: www.logewittelotus.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Thema-avonden op donderdag: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Zondaglezingen: OC Katrinahof, Fromentinststraat 1, 2050 Antwerpen

Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands

Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Bankgegevens: IBAN BE88 7340 4396 3641 - tnv Loge Witte Lotus FV

Internet: <http://www.logewittelotus.be> & Facebook

E-mail: info@logewittelotus.be & loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Deelname in de kosten activiteiten:

Thema-avonden: leden gratis - niet-leden: gratis bij een eerste kennismaking, € 2 bij elke volgende aanwezigheid

Zondaglezingen: leden € 2—niet-leden: € 7

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel de auteurs verantwoordelijk. Het Witte Lotusblad vormt geen uitdrukking van enig standpunt der Belgische Theosofische Vereniging en haar afdelingen.

Bescherming Persoonsgegevens: Alle informatie betreffende de Wet op de Privacy en de persoonsgegevens is te bekomen via mail: info@ts-belgium.be of per brief, gericht aan de Belgische Theosofische Vereniging vzw, tav Sabine Van Osta, Geuzenplein 8 te 1000 Brussel.

Liefde als Huwelijks Staat

Op de vijfde plaats staat echtelijke liefde. Deze is nog complexer en kan aspecten bevatten van alle andere soorten liefde. Zij verenigt het lagere viertal van liefdes dat wij al bekeken hebben, dat wil zeggen, gehechtheid aan genot, vriendschap, familieliefde en romantische liefde.

Bovendien vermengt zij, als eerste van het hogere drietal liefden, aspecten van de volgende twee soorten liefde. Maar terwijl echtelijke liefde aspecten weerspiegelt van alle andere liefden, verschilt zij van alle andere. Het Engelse woord 'conjugal', ons 'echtelijk', komt van een Latijnse wortel die betekent 'verbonden', en het centrale deel van het woord, 'jug', heeft dezelfde wortel als yoga. Echtelijke liefde is een speciale vorm van verbinden of verenigen die zich richt op iemand anders in wat de christelijke traditie een sacramentele (heilig of heel-makend) relatie noemt.

Romantische liefde wordt vaak symbolisch gebruikt om één stadium te vertegenwoordigen van de relatie tussen de menselijke ziel en de goddelijke overziel: het stadium van hofmaken of kennismaken, wanneer ieder leert over de ander. Echtelijke liefde, aan de andere kant, wordt gebruikt om de vervulling van die relatie weer te geven: het huwelijk van het menselijke en het goddelijke. Deze symboliek is vooral sterk in de mystieke joodse traditie, waarin het huwelijk van een man en een vrouw een symbolische belichaming is van de verbintenissen tussen mensheid en goddelijkheid. Dienengevolge wordt zelfs in het niet-mystieke jodendom de gehuwde staat beschouwd als de norm, en niemand wordt gezien als compleet en heel die niet met een ander in de huwelijks staat verbonden is.

Echtelijke liefde is niet alleen symbolisch in het jodendom, maar ook in andere tradities, zoals in de alchemie, met zijn symbool van de hiërogamie of het heilig huwelijk. Dit heilige huwelijk symboliseert een eenheid of yoga binnenin onszelf: het verenigen van de persoonlijkheid met de individualiteit. Het doel van iedere incarnatie is om die eenheid te bereiken en elke incarnatie is een succes in zoverre als de persoonlijkheid van dat leven 'gehuwd kan zijn' of geabsorbeerd kan worden in de voortdurend reïncarnerende individualiteit en aldus onsterfelijkheid kan bereiken.

Zulke mystieke betekenissen worden vertegenwoordigd door één der meest voorkomende menselijke relaties: een paar dat bestaat uit echtgenoot en echtgenote. In een goed mensenhuwelijk is de relatie tussen man en vrouw er één van onderlinge zorg en bezorgdheid. Het is een relatie waarin waarden, standpunten, activiteiten, hoop en aspiratie samengaan. Echtelijke liefde maakt niet alleen één vlees uit twee, maar ook één denkvermogen uit twee en één intentie uit twee. Geen enkel mensen-

huwelijk is volmaakt, zoals er niets in de wereld van manifestatie volmaakt is. Maar naarmate ieder mensenhuwelijk het ideaal van echtelijke liefde benadert, wordt het de poort tot de innerlijke tempel der liefde, waarin de twee hoogste aspecten van de liefde opgeborgen zijn.

Aangezien echtelijke liefde, zowel in werkelijkheid als symbolisch gezien, een eenheid omvat van vrouw en man, komt zij overeen met het vijfde beginsel, manas, dat ook een vereniging is van twee denkvermogens, meestal genaamd 'lager' en 'hoger', maar misschien juist 'empirisch' of ervaringsgericht en 'rationeel'. Het denkvermogen of manas, dat tweevoudig is, is ook de poort naar de twee hoogste beginselen.

Liefde als Altruïsme

De zesde soort liefde is er een die H.P. Blavatsky 'altruïsme' noemde en die in sommige vertalingen van de Brief van Paulus aan de Corinthiërs 'caritas' genoemd wordt in het Latijn en 'agape' in het Grieks. Dit is een liefde die het beste voorheeft met anderen, zonder dat we aan onszelf denken. Het is helemaal geen emotie, ook al gaat het om mededogen.

Over altruïsme zei Blavatsky dat het de essentie van theosofie is. Het is een liefde voor anderen, gebaseerd op wie zij werkelijk zijn – niet op wie ze denken dat ze zijn of op wie wij denken dat zij zijn, maar op wie zij werkelijk en waarachtig zijn. Wij allen zijn vonken van hetzelfde goddelijke vuur; wij zijn allen uitingen van hetzelfde goddelijke woord; wij zijn allen eenheden (of 'monaden') van dezelfde goddelijke Eenheid. Beseffen dat zowel wij als alle anderen dezelfde ultieme identiteit hebben als belichamingen van het Ene Leven is handelen met respect jegens alle anderen op een volkomen nieuwe manier. Het betekent hen altruïstisch tegemoet te treden, dat wil zeggen jegens hen te handelen met respect op een manier die het beste met hen voorheeft – in het licht van hun reële en eeuwigdurende welzijn en dat is immers ook wat het beste is voor ons.

Het menselijk beginsel waarmee altruïsme overeenkomt is buddhi, wat inzicht, mededogen en onderscheidingsvermogen betekent. Het principe van altruïsme vormt de basis van de ethiek van de grote Leraren van de mensheid. Het is Christus' Gouden Regel: 'Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet'. Het is Confucius' wederkerigheidsprincipe: 'Behandel anderen niet zoals u zelf niet behandeld wilt worden'. Die eenvoudige morele principes zijn buitengewoon praktisch, omdat zij gegrondvest zijn in de erkenning van de onderliggende eenheid van alle leven en in een besef dat er uiteindelijk geen anderen bestaan.

Liefde als Eenheid

De zevende liefde is een soort die soms 'toewijding' genoemd wordt. Dat is er geen goede naam voor, maar het is moeilijk een betere te vinden. Het is de liefde die Aan de Voeten van de Meester identificeert als de vierde vereiste voor het Pad. En dat boek geeft als commentaar: 'Vaak wordt zij uitgelegd als een intens verlangen naar bevrijding uit de kringloop van geboorten en dood en tot eenwording met God. Maar... het is niet zozeer verlangen als WIL, wilsbesluit en vast voorneemen... dit vaste besluit moet uw hele wezen vervullen, zo dat er geen plaats voor enig ander gevoel overblijft. Het is inderdaad de wil om één te zijn met God... opdat gij door uw diepe liefde voor Hem zult handelen met Hem en zoals Hij doet. Daar Hij Liefde is, zoudt gij, zo gij één met hem wilt worden, ook vervuld moeten zijn van volmaakte onzelfzuchtigheid en liefde.' (blz.48,49).

Dit is een liefde, gericht op de grote Eenheid van alle leven, op de ene bron van het al, op God, of Hij nu persoonlijk begrepen wordt of onpersoonlijk. Daarom zouden wij het misschien 'Eenheid' kunnen noemen. Aangezien het gericht is op het hoogste en grootste, omvat het al wat goed is in alle andere liefdes.

In haar *Collected Writings*, 12:55, schrijft Blavatsky dat 'Alaya de "Wereld Ziel" [is], waarvan de essentie LIEFDE is'.

Deze eenheid komt overeen met het beginsel van eenheid in ons, atma. En zoals atma als voertuig buddhi heeft, zo heeft deze liefde van eenheid als voertuig de eraan voorafgaande liefde van altruïsme als voertuig. Aan de voeten van de Meester geeft verder als commentaar dat de liefde van God, van de Eenheid in het universum, twee heel praktische consequenties heeft: 'Vooreerst, dat gij zorg zult dragen geen levend wezen te deren, en in de tweede plaats dat gij steeds zult uitzien naar een gelegenheid om te helpen.' Deze twee dingen zijn precies de twee principes die reeds genoemd zijn als impliciet in het buddhische beginsel van altruïstische liefde. De eerste consequentie, 'geen levend wezen te deren', is het principe van ahimsa en het Confuciaanse wederkerigheidsprincipe: behandel anderen niet op een manier waarop u zelf niet behandeld wilt worden. De tweede consequentie, 'steeds uitzien naar een gelegenheid om te helpen' is op soortgelijke wijze het principe van de barmhartige Samaritaan en van Christus' gouden regel: 'Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet.'

Zeven Liefdes of Eén?

Bij een eerste beschouwing lijken deze zeven soorten liefde misschien zo verschillend van elkaar, dat wij ons af kunnen vragen of zij ook maar iets gemeen hebben, of zij wel hetzelfde zijn. Maar het

feit dat het Engels en andere talen maar één woord voor al die begrippen hebben blijkt geen tekortkoming van de taal te zijn maar, integendeel, een stukje wijsheid. Wat alle zeven liefdes gemeen hebben is een brandpunt, focus buiten onszelf.

Bij gehechtheid aan een bron van genot ligt het brandpunt niet heel ver buiten onszelf, maar wel op een rudimentaire manier, omdat zij gericht is op de bron van genot in plaats van op het innerlijk genot zelf. Bij vriendschap ligt de focus op een activiteit of interesse die we delen met een ander. Bij familiefde ligt zij op de band die ons met een ander verbindt. Bij romantische liefde ligt zij op een ideaalbeeld. Bij echtelijke liefde ligt zij op een andere persoon als een kanaal van genade. Bij altruïsme ligt zij helemaal op anderen. En in de wil tot Eenheid, in zijn zuiverste vorm, houdt het onderscheid tussen onszelf en het niet-onszelf helemaal op te bestaan.

Aangezien alle zeven liefdes ons buiten onszelf brengen, hebben ze allemaal de mogelijkheid tot omzetting (convertible). Sommige gemakkelijker en rechtstreeks dan andere, maar tenslotte kan elk ervan getransformeerd worden in een andere. Dat is wat de term 'platonische liefde' werkelijk betekent. Tegenwoordig denken we vaak dat platonische liefde een soort vriendschap is. Maar Plato erkende dat elke vorm van liefde getransformeerd kan worden tot de liefde voor het Goede, het Ware en het Schone – dat wil zeggen, tot de liefde voor het Ene, de wil tot Eenheid, die blijvend is. Zoals de Meester zegt in *Aan de voeten van de Meester*, deze liefde 'dwingt [ons] alle andere vereisten te verkrijgen en al het andere zou zonder haar nooit voldoende zijn.' (blz.48).

Deze zeven liefdes kunnen gezien worden als bijzondere manifestaties op de verscheidene gebieden en in verscheidene omstandigheden van één enkele alomtegenwoordige en zeer sterke kracht, die de Goddelijke liefde is waarvan Dante zegt dat zij de zon en de overige sterren beweegt. Zoals licht één ding is, dat wij nooit rechtstreeks zien, maar alleen naarmate het weerspiegeld wordt door sommige voorwerpen, zo ligt de Goddelijke liefde die de zon en de overige sterren beweegt voorbij ons vermogen tot rechtstreekse waarneming; wij zijn ons er alleen maar van bewust naarmate het weerspiegeld wordt in ons leven als één of andere van die speciale krachten die wij liefde noemen.

Een andere metafoer, ook op licht gebaseerd, drukt de relatie uit tussen de goddelijke liefde en de zeven liefdes die wij zojuist in ogenschouw namen. Kleurloos licht kan uiteenvallen in de zeven kleuren van de regenboog. Elk van die kleuren is licht, maar licht in slechts één deel van het totale spectrum. De Goddelijke liefde die de Zon en de overige sterren doet bewegen valt op soortgelijke wijze uiteen in de zeven soorten liefde die we hierboven bestudeerd hebben. Al die zeven zijn liefde, maar het zijn slechts beperkte aspecten van de Goddelijke Liefde, die wij niet in staat zijn rechtstreeks te ervaren. Voor ons moet de Goddelijke Liefde uiteen-

vallen in vormen van liefde waarmee wij kunnen omgaan. Sommige van die uiteengevallen vormen liggen dicht bij de ene Liefde; sommige liggen er iets minder dicht bij, maar alle zijn zij er afspiegelingen van.

Misschien zijn talen wel wijzer dan wij denken. In werkelijkheid is er maar één liefde, waarvan alle specifieke liefdes en alle soorten liefde een uitdruk-

kingsvorm zijn. Wij hebben niet echt nieuwe woorden nodig voor de liefde. Alles wat we nodig hebben is een nieuw begrijpen van wat Liefde is.

Uit: The Theosophist, september 2003

Theosofia augustus 2007

Vertaling: A.M.I.

Parsifal van Wagner

Alan Senior

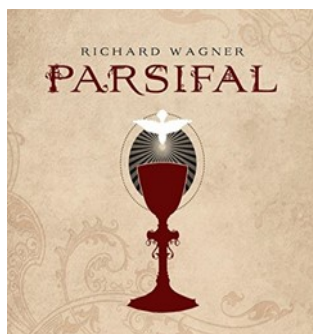
Richard Wagners Parsifal is, sinds de eerste opvoering in juli 1882, aan heel veel (soms zeer spottende) kritiek onderhevig geweest, hoewel de componist het als zijn mooiste schepping beschouwde, naast Die Ring des Nibelungen, en ernaar verwees als een 'Heilig Drama'.

Friedrich Nietzsche noemde het werk 'christendom gearrangeerd voor Wagnerianen' (maar hij liet zijn waardering elders blijken, zoals we nog zullen zien). H. P. Blavatsky, die het nooit opgevoerd zou zien, was vernietigend in haar commentaar en noemde het 'buitengewoon kinderachtig' (H. P. Blavatsky: Collected Writings, IV, p. 328).

Onlangs bedacht een rechter in Miami een nieuwe manier om overtreders die hun autoradio's te luid laten klinken te straffen: hij veroordeelt ze tot het bijwonen van een opera-uitvoering!

Rechter Swartz kiest nooit een opera die past bij de misdaad, want dan zou hij volgens zijn zeggen ongenadige Wagneriaanse doses vergeldend ongemak, ellende en verveling, zoals Parsifal, moeten voorschrijven. Helaas is dat de mening van talloze mensen die nog nooit goed naar Wagner geluisterd hebben, zoals Mark Twain die een keer opmerkte: *Mij is verteld dat Wagners muziek beter is dan het klinkt.*

Anderen hebben de componist berispt om zijn notoire racisme en zien Parsifal met zijn thema van zuiverheid als 'een verhandeling over Arische zuiverheid met de graalridders als voorboden van Hitlers stoottroepen', ook al zijn de graalridders monniken en geen soldaten en vind je geen spoor van militarisme in de muziek (er is geen 'Horst Wessel lied' te bekennen in de partituur). Daarnaast zien sommige feministen het vrouwelijk personage

Kundry als half dienstmeisje, half verleidster, en helaas is dit nog altijd voor veel mannen het ideaalbeeld van de vrouw. Ik hoop echter in deze artikelen aan te tonen dat deze critici allemaal 'de plank hebben misgeslagen' en dat het muziekdrama – Wagners grootste en stralendste compositie – ons een rijkdom aan esoterische leringen verschaft. Er is wel eens gezegd, en ik weet niet in hoeverre dat waar is, dat er meer boeken geschreven zijn over Wagner dan over welke andere historische figuur ook, met uitzondering van Jezus Christus en Napoleon. Onder die wetenschappelijke werken zijn er slechts enkele die gedetailleerd onderzoek doen naar de esoterische inhoud van zijn muziekdrama's; nog minder noemen ze zijn plannen voor een zesjarige esoterische muzikale opleiding of proberen ze de diepere occulte betekenissen toe te lichten die je in *Parsifal* kunt vinden.

We zullen beginnen met te kijken naar Wagners bronnen. De belangrijkste graalromans werden geschreven in de tweede helft van de twaalfde en de dertiende eeuw. Daaruit is geen samenhangend 'verhaal' van de Heilige Graal te voorschijn gekomen, maar hieronder volgt een algemene schets van de gedeelde inhoud.

Een mysterieuze, leven schenkende kelk wordt bewaakt in een kasteel dat moeilijk te vinden is. De eigenaar van het kasteel is ofwel verlamd of ziek en vaak is het omringende land onvruchtbaar en kaal. De eigenaar kan alleen genezen worden als een ridder het kasteel vindt en, na een geheimzinnige processie te hebben gezien, een bepaalde vraag stelt. Als hij bij deze opdracht faalt, zal alles bij het oude blijven en moet de zoektocht opnieuw beginnen. Na omzwervingen en avonturen (waarvan er veel zijn die betrekking hebben op gebeurtenissen die de jonge held in eerste instantie niet begrijpt), keert de ridder terug naar het kasteel en stelt de vraag die de koning geneest en het land weer vruchtbaar maakt. De heldhaftige ridder volgt de gewonde koning op als bewaker van het kasteel en van alles wat daarin is.

Wolfram von Eschenbach schreef zijn beroemde epische gedicht *Parzifal* rond 1205 – misschien voor een beschermheer die op kruistocht ging, misschien voor een of andere adellijke dame – en

hij beschrijft de Graal als een kostbare, uit de hemel gevallen steen, die je zou kunnen beschouwen als het ego-bewustzijn of het ontwaken van het denkend beginsel in de menselijke evolutie. Wolfram geloofde dat de Graal, en trouwens de meeste symbolen, het beste werken wanneer je ze grotendeels ongedefinieerd laat, zodat verschillende mensen zich er op verschillende manieren mee kunnen vereenzelvigen; zo wordt in dit werk de Graal niet genoemd als de kelk die gebruikt werd om het bloed van Christus op te vangen. De Graal kan ook in verband gebracht worden met de Steen der Wijzen in alchemistische geschriften. Zo is ook de Schotse Steen van het Lot (Stone of Destiny) één van de vele soorten bijzondere stenen die verbonden zijn met bepaalde overtuigingen; Schotlands legendarische ziener Coinneach Odhar, die aan het Brahan Castle verbonden was, was bijvoorbeeld in staat de toekomst te zien door een gat in zo'n steen die hem geschonken zou zijn door de feeën.

Parsifal—Jan Delville

<https://theartstack.com/artist/jean-delville/parsifal-8>

Er is dus een grote verscheidenheid aan verschillende versies van de legende, maar in al die versies is de Graal een mystiek, magisch voorwerp, of het nu een gouden schotel is of een grote ketel (die in Keltische verhalen onbepaalde overvloed opleverde), een met juwelen bezette kelk, of een heilige steen. De Keltische ketel des overvloeds lijkt ook op het vat uit de Eleusinische mysteriën die gevierd werden in de buurt van Athene, waarbij iedereen die eruit dronk gemakkelijk Bradhna ofwel de Keltische plek van glorie (Hemel) bereikte. Een andere beker van transcendentie wordt in verband gebracht met het vedische soma, een inwijdingsdronk die leidde tot goddelijke gnosis of verlichting. Anderen geloven dat het land zelf een soort Graal is, waartoe heilige plaatsen behoren zoals Iona en Glastonbury in Engeland.

Toen de Graal tot de beker werd die door Joseph van Arimathea gebruikt werd om het bloed van Christus op te vangen bij de kruisiging, veranderde

de hele betekenis, in Wagners woorden, in 'Graalbewustzijn': het goddelijk Zelf of atma-buddhi, gezuiverd en verlost. Nu werd de beker het machtigste symbool van zuiverheid, het einddoel voor hen die zich op het goddelijk pad begeven. Von Eschenbach voerde de Tempelierridders op als de enigen die het waard waren om de Graal te bewaken. Latere versies, beïnvloed door de Cisterciënzer abt Bernard van Clairvaux (een van de stichters van de orde van de Tempeliers) presenteerden het zoeken naar de Graal als een zoeken naar een mystieke vereniging met God. Kennis, zuivere liefde en opoffering zijn de eigenschappen die horen bij de ziel en die hun objectieve equivalent vinden in de legende van de Graal. Zo schenkt de Graal lichamelijke kracht en gnosis aan de bewakers ervan – innerlijke kennis die leidt tot toewijding, devotie, nederigheid en zelfopoffering. Het verhaal wordt niets minder dan een inwijdingsspeurtocht naar het innerlijk Zelf, om ons compleet te maken, geïntegreerd en in staat om het evenwicht te herstellen dat zo bitter nodig is in de hedendaagse gefragmenteerde wereld. Het rijk van de Graal is niet een locatie in tijd of ruimte en de Graal zelf is niet een aards voorwerp, maar iets spiritueels in ieder mens, de bron des levens. Het vinden van deze steeds veranderende Graal betekent dat je diep in jezelf moet zoeken en zo langs een persoonlijke weg in contact moet zien te komen met de Godheid.

Intussen denken psychologen en sommige dichters vaak dat de gewonde koning en het desolate onvruchtbare land rondom hem een metafoor zijn voor het gebrek aan evenwicht tussen het mannelijke en het vrouwelijke – een symbool voor het ontbrekende of verwaarloosde goddelijke vrouwelijke element in de westerse cultuur. Vrouwen worden in de legenden absoluut geschetst als Graaldragers, dus het herstellen van het vrouwelijke element in ons collectief onbewuste is heden ten dage voor iedereen in de westerse beschaving een belangrijk doel. Zijn bovendien onze oorlogen en de toeneemende schade aan het milieu, de klimaatverandering, enzovoorts, niet synoniem met een spirituele woestijn? Kunnen wij onze vervuilde en ontwijde aarde herstellen of is het te laat? Dat is precies de vraag die de leidende politici in de wereld op dit ogenblik stellen en het herstellen kan alleen gebeuren door een gemeenschappelijke inspanning door alle naties op aarde. Hebben we de collectieve wil om dat te doen? Als het ons lukt dan zou dat kunnen leiden tot een waarlijk verenigde planeet en een verhoogd bewustzijn in een verdeelde mensheid.

Het muziekdrama

Richard Wagner was al eerder in zijn carrière van plan om twee muziekdrama's te schrijven: Jezus van Nazareth rond 1840 en Die Sieger (De Overwinnaars), dat hij uiteindelijk schetste in 1856 en dat speelde in India in de tijd van de laatste reis van de Boeddha, vóór zijn uiteindelijke verlichting. Geen van beide werken werd voltooid, maar elementen uit beide werken komen voor in Parsifal, waarbij de zuivere Ananda (heldin uit Die Sieger)

‘de onschuldige dwaas’ Parsifal wordt. Men zegt dat Ananda de naam is van de favoriete leerling van Gautama (voor zover het hebben van favorieten überhaupt mogelijk is bij iemand die dicht bij de staat van verlichting is) en de naam betekent ‘zaligheid’, ‘vreugde’, of ‘geluk’. De heldin zou eerst Prakriti genoemd worden. In de Indiase filosofie staat dit voor de oorspronkelijke, scheppende materie, de bron en basis van de materiële kant, de substantiezijde van het gemanifesteerde heelal. Zij en Maria Magdalena in het uiteindelijk niet verschenen muziekdrama Jesus von Nazareth werden samengebracht in het personage van Kundry in Parsifal, die daarmee symbool stond voor dit occulte beginsel van materie. Er is ook een verwijzing naar haar vorige incarnaties wanneer de leidende ridder Gurnemanz zegt: *Zij leeft hier nu, misschien geïncarneerd om boete te doen voor een of andere zonde uit een eerder leven... Nu doet zij boete door daden die weldadig zijn voor onze Orde...zij dient ons en daardoor helpt zij zichzelf.*

Wagner geloofde dat de conventionele opera gedegenereerd en oppervlakkig was geworden, ‘hol vermaak, slechts theatraal vertoon’ zoals hij het noemde. Hij was ook van mening dat Kunst – poëzie, schilderkunst en bovenal muziek – een zuiverder tolk van de ziel was dan de kerk of staat ooit kon zijn en door kon dringen tot vër voorbij welke vorm van dogma dan ook. Met deze overtuigingen in het achterhoofd was hij vastbesloten om een kentering teweeg te brengen, de opera opnieuw uit te vinden als een serieuze vorm van kunst. Hij keek terug naar de tijd van de oude Griekse drama’s en hij voelde dat hij door dit nieuwe concept van het muziekdrama in staat zou zijn de weg te wijzen naar de muziek van de toekomst en zelfs de maatschappij ertoe zou kunnen brengen om zichzelf beter te begrijpen.

Uit het geplande muziekdrama Die Sieger kunnen we afleiden dat Wagner het boeddhisme serieus bestudeerde, zoals ook uit zijn brieven duidelijk wordt, waarin hij schrijft dat hij het idee van nirvana in gedachten had bij het componeren van Tristan und Isolde, dat ook een drama van inwijding en het ontwaken tot vol bewustzijn is (NB Ganesha: nirvâna = uitdoven van het besef van afgescheiden bestaan. Volgens het mâhâyana de ontplooiing van de eindeloze mogelijkheden van de inwonende buddha- natuur). Wagner schetste zelfs een boeddhistisch einde voor Der Ring, met Brunhilde die nirvana bereikt, maar uiteindelijk veranderde hij dat slot. Aan zijn intieme vriendin Mathilde Wesendonck, die waarschijnlijk ook ooit zijn maitresse was, schreef hij: *Ik ben ongewild een boeddhist geworden* en bij een andere gelegenheid zegt hij: *Alleen het diepzinnig onder woorden gebrachte denkbeeld van reïncarnatie zou mij enige troost kunnen bieden, aangezien die overtuiging laat zien hoe alles uiteindelijke volledige verlossing kan krijgen. Volgens dit prachtige boeddhistische geloof vindt de vlekkeloze zuiverheid van Lohengrin een eenvoudige verklaring in het feit dat hij de voortzetting is van Parsifal, die moest*

vechten voor zijn zuiverheid. In dat geval zou zelfs Elsa in haar wedergeboorte de hoogte van Lohengrin kunnen bereiken...Zo bezien is de hele tragedie van het leven niets anders dan het gevoel van Afgescheidenheid in Tijd en Ruimte.

Parsifal—Jean Delville

<https://lichtblik.wordpress.com/2013/10/05/jean-delville-parsifal-2/>

Wagner had zich voor het eerst vertrouwd gemaakt met het boeddhisme rond zijn twintigste levensjaar, toen hij logeerde bij zijn zwager, een Sanskriet geleerde en leraar. We weten dat hij ook bekend was met de vrijmetselaars, met wie hij in een hevig debat verzeild raakte, en dat hij ook enige rozenkruisers kende. In zijn bibliotheek in Bayreuth staan vertalingen van de Upanishads en de Mahabharata, die allebei tijdens zijn leven zijn uitgegeven, samen met Holtzmanns Indische Sagen (Stuttgart, 1854) en Eugène Burnoufs monumentale werk Introduction à l’histoire du Bouddhisme Indien (Parijs, 1844). Maar het ontdekken van de filosofie van Arthur Schopenhauer in 1854 veranderde Wagners leven en zijn visie op het heelal, met name door Schopenhauers boek Die Welt als Wille und Vorstellung dat in 1819 was verschenen. In een minder bekend boek stelt Schopenhauer ook dat mededogen de enige basis voor moraliteit is. Hij verschaftte Wagner een lijst van boeken over oosterse religies, waarvan er één – dat van Burnouf – de basis werd voor zijn schets voor Die Sieger. Het lijkt er echter op dat zowel Wagner als Schopenhauer wat moeite gehad hebben om het verschil tussen metempsychose - Ganesha: zielsverhuizing- (zoals onderwezen door Pythagoras, Plato en de Brahmanen) en palingenese - Ganesha: wedergeboorte-, de subtielere boeddhistische leer, te begrijpen (zie hiervoor Richard Wagner’s Letter to Mathilde – Reincarnation and Karma door Derrick Everett, op www.monsalvat.no; de Parsifal Home Page op het internet). In Parsifal concentreert Wagner zich echter op ‘inzicht door mededogen’ (essentieel in het boeddhisme en in het christendom) en verwijzingen naar Parsifals zuiverheid in zijn brieven tonen aan dat hij geloofde dat die bereikt kan worden door karmische verdienste in talloze levens (hierover wordt gesproken in het eerste bedrijf, wanneer Parsifal het heeft over zijn vele namen die nu vergeten zijn).

Volgens de legende raadpleegde Wagner drie bronnen: Perceval le Galois of Contes de Grail van

Chrétien de Troyes (1190), Parzifal van Wolfram von Eschenbach (dat al eerder genoemd werd en afgeleid is van een oudere voorchristelijke traditie met oosterse verbindingen) en het 14e eeuwse manuscript uit Wales dat het Mabinogion genoemd wordt, waarin Peredur (de Keltische Parsifal) 'door de Sluier dringt' en zich door helderziendheid bewust wordt van onzichtbare gebieden. Maar Wagner gebruikte de meer Teutoonse spellingsvorm en combineerde de versies alle drie in zijn allegorische verhaal. De eerste impuls om Parsifal te schrijven had Wagner gevoeld toen hij 31 jaar was en Von Eschenbachs werk las. De eerste schetsen dateren uit 1857, maar pas in 1877 werd de tekst voltooid en in boekvorm uitgegeven; het kostte nog vijf jaar om ook de muziek erbij te voltooien. Hij beschreef het niet alleen als een 'Heilig Drama' maar als een 'Toneel Festival' of 'Wijding' en weigerde toestemming te verlenen om het buiten het theater van Bayreuth, zijn 'Graaltempel', op te voeren.

Scène-ontwerp van de graaltempel door Paul von Joukowsky, 1882.

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Parsifal_\(opera\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Parsifal_(opera))

Wagner realiseerde zich dat de legende enkele van de diepste en diepzinnigste spirituele waarheden voor de vooruitgang van de mensheid bevat. Hij beperkte alle realistische elementen tot een minimum en, in overeenstemming met de wetenschap dat alle mythen, legenden en allegorieën buiten tijd en ruimte spelen, laat hij de leidende ridder Gurnemanz zeggen: Hier wordt tijd tot ruimte. In deze mythische tijd zijn sommige van de personages tijdloos en is er geen specifieke plaats van handeling nodig. In navolging van de traditie van de Mysterietempel is Parsifal verdeeld in drie graden of fasen – voorbereiding, zuivering en vervolmaking – en het is ook verbonden met de drie vrijmetselaarsgraden van leerling, gezelschap en meester. Helaas beschreef een criticus in zijn tijd het als iets dat het midden hield tussen een mis en een orgie, en de 'woeste mix' van religieuze symboliek en mythe in Parsifal heeft het altijd tot het moeilijkst te duiden van zijn werken gemaakt. Toch moet welhaast iedereen in vervoering raken door de slotscène met zijn geweldige boodschap van voltooiing,

vervulling, en optimisme, waardoor de wereld een nieuwe hoop op verlossing door mededogen geboden wordt. En als er ooit behoefte was aan mededogen en spirituele verlichting, dan is het wel in onze door conflicten verscheurde wereld.

Parsifal is een naam die vertrouwd is voor diegenen die Lohengrin gehoord hebben, want Lohengrin is in dat werk Parsifals zoon en een heilige Graalridder. De naam is afkomstig van het Arabische 'Parseh-fal' dat betekent 'de argeloze dwaas'. Hij is een jongeman met een achtergrond van afzondering en weinig onderricht, maar tegelijk iemand die eenvoudig en moed paart aan innerlijke kracht, die net als de Boeddha gevoelig is voor het lijden in de uiterlijke wereld. We denken hierbij ook terug aan wat de heilige Paulus leert in zijn eerste brief aan de Korintiërs: Heeft God de wijsheid van de wereld niet in dwaasheid veranderd?(1: 20) en hij voegt eraan toe: Wanneer iemand van u denkt dat hij in deze wereld wijs is, moet hij eerst dwaas worden; pas dan kan hij wijs worden (3: 18).

De Graal was ook een onderwerp in de liederen van de troubadours, die bewaard zijn gebleven uit de middeleeuwen, een esoterische traditie die verhaalt hoe Joseph van Arimathea de beker en de heilige speer, die Christus' zijde had doorboord toen hij aan het kruis hing, behoedt. Het heilig Vat symboliseerde voor Wagner echter de bron van spiritueel leven, de goddelijke liefde die leven wordt en de wereld verlost, en die je zelfs al terug kunt vinden in de vedische hymnen. Het zoeken naar de Graal is hier dus het streven naar zuivering en naar vereniging met deze bron van leven. Zoals al aangegeven is de legende van een speciale beker, of vat, ook terug te voeren tot de tijden van de druiden, zoals het verhaal van de oude Keltische dichter Taliesin over de mysteriën van de kookpot / ketel van Ceridwen, de grote moedergodin en het Keltische equivalent van Demeter en Isis uit de Griekse en Egyptische Mysteriën. Dit vat gaf dichtelijke inspiratie, wijsheid, de gave van waarzeggerij en wederopstanding, waarbij zij die weer tot leven gewekt werden geheimhouding moesten zweren en nooit de geheimen ervan mochten prijsgeven.

De wijn of het bloed in zulke vaten is daarom het atma (goddelijke kennis) en de beker is buddhi (de intuïtie of het onderscheidend beginsel) dat dient als een voertuig voor atma. Parsifal is zelf buddhi in zijn ontluikend aspect en het hele verhaal gaat over individuele spirituele ervaringen van inwijding en het herstel van een spirituele broederschap. Toen hij bezig was met de compositie zei Wagner: Ik word gebruikt als het instrument voor iets wat hoger is dan mijn eigen wezen rechtvaardigt...Tijdens het werken aan de partituur heb ik vele schitterende en opwekkende ervaringen in dat onzichtbare gebied gehad. Ik geloof dat universele vibrerende energie ons verbindt met de hoogste kracht van het universum, waar we allemaal een deel van zijn.

Wordt vervolgd...

Belgische Theosofische Vereniging vzw

UITNODIGING

Na de voordracht in februari 2019 nodigen we iedereen uit om, samen met ons, "de mooiste plaats in Europa", volgens Victor Hugo, te ontdekken: **de Grote Markt in Brussel**.

Onder begeleiding van onze deskundige gids gaan we op zoek naar de symboliek die voor iedereen zichtbaar is op de gevels van de huizen.

Geleid bezoek op

zaterdag 23 maart 2019 om 14.00 uur

Afspraak voor het Musée de la Ville de Bruxelles.

Deelname in de kosen: leden € 2 - niet-leden € 7

Alle informatieve via mail: info@ts-belgium.be of GSM 0477 963 02 of 0486 631 997

Loge Witte Lotus

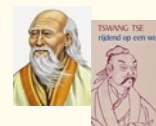

Programma zondagactiviteiten Elke eerste zondag van de maand

Locatie: Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen-linkeroever

03/03/2019: **Uren met Lao Tse en Tswang Tse: lessen voor deze tijd**
door Guido Lamot

07/04/2019: **Dr. Kervran en de biotransmutatie**
door Christian Vandekerkhove

05/05/2019: Workshop: **Wandeling**

02/06/2019: **Verschijningen van Maria**
door Sabine Van Osta

Deelname in de kosten: leden € 2, niet-leden € 7

Verdere informatie via GSM +32 486 631 997 en +32 476 879 968 of via mail: secretary@logewittelotus.be

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreemd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

Maart 2019

ZONDAGACTIVITEIT

03/03: Uren met Lao Tse & Tswang Tse:
lessen voor deze tijd

THEMA-AVONDEN & BIJEENKOMSTEN VAN 20u TOT 21.30u

07 & 21/03: Een weg tot Zelfontdekking

Een boek voor mensen die de oude leer over de aard van de mens willen begrijpen en die het pad van zelfontplooiing willen ontdekken en bewandelen.

Taimni gaat van theorie naar praktische toepassing - van de functies, de beheersing, de zuivering en het gevoelig maken van de fysieke en emotionele lichamen naar het "lagere" denken. Vandaar neemt hij ons stap voor stap mee door de ontwikkeling van het "hogere" denken, het "wijsheidslichaam" en tenslotte licht hij de rol van *atma* (geest) in ons leven nader toe. In het laatste deel onderzoekt hij de "onwerkelijke" wereld waarin we leven en gaat hij over tot een zeer indrukwekkend commentaar op de techniek van *yoga*.

14 & 28/03: De Siva Sutra

De Śiva Sūtra behoort tot de school van het Kaśmir Śaivisme. De filosofie achter de Śiva-Sūtra is gebaseerd op het bestaan van een Allerhoogste Werkelijkheid die zich manifesteert als het gehele universum.

Elke Monade vormt daarin een afzonderlijk centrum van bewustzijn en kracht en bezit in zichzelf in potentiële vorm in die Realiteit Universeel Bewustzijn en Kracht (Śiva en Śakti). De drie afdelingen in dit boek behandelen de ontvouwing van Bewustzijn, gezien vanuit goddelijk Bewustzijn (Śiva), goddelijke Kracht (Śakti) en de Monade (Anu).

EXTRA Programma in Antwerpen

Belgische Theosofische Vereniging

Cursus: *Inleiding tot de theosofie*
02/03: van 10u tot 12u

**De mens, vergankelijk
en permanent**

Theosofische Orde van Dienst
Genezingsmeditatie

(enkel voor leden)

28/03 om 21.00 uur

Zondaglesingen gaan door in het
Katrinhof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen
Alle andere activiteiten vinden plaats in de
Milistraat 22, 2018 Antwerpen

Kalender MAART 2019

MA	DI	WO	DO 20:00-21.30	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
				1	2 Inleiding Theosofie	3 Lao Tse & Tswang Tse
4	5	6	7 Een weg tot zelfont- dekking	8	9	10
11	12	13	14 Siva Sutra	15	16	17
18	19	20	21 Een weg tot zelfont- dekking	22	23	24
25	26	27	28 Siva Sutra	29	30	31

03/03/2019: Lezing:

Uren met Lao Tse & Tswang Tse:
lessen voor deze tijd

07/03/2019: Een weg tot zelfontdekking

14/03/2019: Siva Sutra

21/03/2019: Een weg tot zelfontdekking

28/03/2019: Siva Sutra

* * *

02/03/2019: **BTV: Inleiding Theosofie**

28/03/2019: **TOS: Genezingsmeditatie**

om 21.00 uur (enkel voor leden)

Voor meer informatie omtrent de programma's
van Loge Witte Lotus kunt u terecht op GSM

+32 476 879 968 en +32 486 631 997

of email: secretary@logewittelotus.be

Voor informatie over de activiteiten van de Bel-
gische Theosofische Vereniging vzw kan u terecht
op GSM 0486 631 997 of via email:

president@ts-belgium.be

Voor informatie over de Belgische Theosophical
Order of Service kan u terecht op GSM

+32 476 879 968 of email:

tos@ts-belgium.be